

Pamflet de síntesi

Ramon Palacio

La primera sessió del Congrés "Sant Cugat, ciutat oberta" tenia per lema "educar la ciutat", i el lema de la darrera és "qualitat de ciutat". Els dos lemes son el camí i la presència d'una mateixa idea, d'un mateix objectiu.

"Qualitat de ciutat" és el resum d'aquest congrés, i és la síntesi dels objectius de cadascuna de les sessions. Però qualitat de ciutat significa equilibri entre individu i societat, entre competitivitat i solidaritat.

Considero que sols hi ha dues grans satisfaccions, en el món:

- Exercir la pròpia llibertat, cosa que ja és prou difícil, entre equilibris familiars, socials, culturals, econòmics i altres,
- Que els altres puguin exercir la seva llibertat, i d'això se'n diu solidaritat, i encara és més difícil i requereix més coratge exercir-la.

Exercir la solidaritat és perillós perquè es pot caure en la caritat i la compassió, i no és això. La solidaritat es pot exercir amb els desfavorits, o menys afavorits, propers o amb els llunyans. Es pot caure en grans contradiccions. El Cristianisme tradicional ens en mostra moltes d'aquestes contradiccions –dir una cosa i fer l'altre, la doble moral, el *Domund*, un pobre per Nadal a casa, l'almoina a la sortida de missa, etc.–

Segurament, avui no és el moment històric de col·lectivitzacions ni socialitzacions, en nom de la solidaritat. L'anarquisme, com a epopeia més bella, ja no està de moda, i el socialisme d'Estat ja pràcticament no existeix. El mur de Berlín ja ha caigut. Sembla que avui és moment d'iniciativa personal, d'empenta, i de competitivitat, d'això en diem economia de mercat, però val la pena treballar per la igualtat d'oportunitats, com objectiu solidari, al menys en dos aspectes bàsics, com són l'educació i la sanitat. Això es pot fer a nivell local i a nivell mundial.

Sant Cugat és una petita ciutat irreal i potser falsa. Rica pel nivell de vida dels molts directius assalariats a Barcelona, regada pels impostos de les grans empreses ubicades en el nostre encreuament de camins, culta pels molts universitaris docents a Bellaterra, Fins i tot ens permetem tenir sensibilitat artística, amb arrels romanes, Monestir romànic i Auditori contemporani. Però el més important que tenim és, sens dubte, el teixit associatiu, que és ric i variat, que ens permet la iniciativa personal, l'empenta i també, la solidaritat.

En algunes d'aquestes associacions, estem treballant pel manteniment de la qualitat en el sistema educatiu públic –de tots–, en intensitat i extensió. Estem lluitant pel 4rt Institut al municipi, pel 8è CEIP al municipi, per una quota d'alumnes del 60% en l'ensenyament públic. Potser volem fer Sant Cugat encara més irreal.

Però per defensar unes idees, com la igualtat d'oportunitats i l'ensenyament públic, cal demostrar que a la pràctica funcionen. I estem fent justament això. Estem construint una escola pública ampla i de qualitat, amb presència de tots els sectors socials. Encara que Sant Cugat sigui una illa. Ja la farem créixer.

Qualitat de ciutat feta a partir de treball, participació i debat. I a partir de bon humor.

Ramon Palacio ha estat president de la Coordinadora d'AMPAs d'Escoles Públiques de Sant Cugat.